

ע"פ 6468/17 - שמעון אסולין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6468/17

לפני:

כבוד השופט א' שהם
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט י' אלרון

המערער:

שמעון אסולין

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מיום 20.07.2017 בת"פ 44052-03-16 שניתן על-ידי
השופטת מ' ברק-נבו

תאריך הישיבה:

ט"ז בטבת התשע"ח (03.01.2018)

בשם המערער:

עו"ד אילון אורון; עו"ד יעל קלמר-אורון

בשם המשיבה:

עו"ד ארז בן-ארויה

פסק-דין

השופט י' אלרון:

עמוד 1

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בת"פ 44052-03-16 (השופטת מ' ברק-נבו), מיום 20.7.2017.

1. המערער הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 ותקנה 26(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961; קרי - גרימת מוות ברשלנות ונהיגה תחת השפעת אלכוהול.
2. על-פי כתב האישום המתוקן, בליל ה-12.6.2015 יצא המערער מאולם אירועים בקרית עקרון, ונהג ברכבו כשהוא שרוי בהשפעת משקאות אלכוהוליים ששתה. בחלוף זמן קצר, התנגש המערער עם רכבו באופנוע. כתוצאה מכך, נפצע רוכב האופנוע אנושות, וכעבור מספר ימים נפטר מפצעיו.
3. אשר לעונש, סוכם במסגרת הסדר הטיעון כי בגין העבירות המפורטות בכתב האישום המתוקן, יתבקש בית משפט קמא להשית על המערער עונש של 24 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, הוסכם כי בהתייחס לעונש מאסר מותנה של 6 חודשים התלוי ועומד נגד המערער (מתת"ע 13-10-5360 (תעבורה פ"ת)), תעתור המשיבה לריצוי עונש זה במצטבר והמערער יטען להפעלתו בחופף.
4. בגזר דינו, החליט בית משפט קמא לאמץ את המסגרת העונשית שבהסדר הטיעון ולגזור על המערער עונש מאסר כאמור בן 24 חודשים, בגין העבירות שבכתב האישום המתוקן; וכן להפעיל את עונש המאסר המותנה באופן ש-4 חודשים ירוצו במצטבר וחודשיים בחופף, כך שסך הכול על המערער יהא לרצות עונש של 28 חודשי מאסר בפועל.
5. בהתייחס לשאלת אופן הפעלת עונש המאסר על תנאי, נתן בית משפט קמא דעתו לאמור בסעיף 58 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), לפיו בהעדר טעמים מיוחדים, ברירת המחדל היא שתקופת עונש מאסר מותנה המופעל, תרוצה במצטבר לתקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת.
6. בית המשפט קמא ציין כי התחשב בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות, ומשכך הפעיל את עונש המאסר המותנה, חלקו במצטבר וחלקו בחופף, כאמור לעיל.
7. על אופן הפעלת המאסר המותנה, כמצוין לעיל, באופן שארבעה חודשי מאסר ירוצו במצטבר, נסוב הערעור שבפנינו.
8. לשיטת בא-כוח המערער, הפעלת העונש במצטבר, מהווה "כפל ענישה", שכן עונש המאסר שהושת על המערער בגין העבירות שבכתב האישום הוא חמור דיו, ומגלם גם את "רכיב השכרות בתוך הענישה", כהגדרתו. לכן, סבור בא-כוח המערער כי שגה בית משפט קמא כאשר לא הורה על הפעלת עונש זה כולו בחופף.
9. בא-כוח המשיבה טען בדיון שנערך בפנינו, כי אין מקום להתערב בקביעתו האמורה של בית משפט קמא, שכן נסיבות המקרה אינן עולות כדי אחד המקרים החריגים המצדיקים התערבותו של בית משפט זה.

10. דין הערעור להידחות.

11. שלא כטענת בא-כוח המערער, אין לראות בהפעלת העונש המותנה משום "כפל ענישה". עונש המאסר על תנאי מהווה רכיב עונשי העומד בפני עצמו, שריצויו מותנה בקיום התנאי, ומטרתו ליתן הזדמנות נוספת למי שהורשע בדין לתקן את דרכיו; ולאור שיקולי הרתעה, שנועדה להניא אדם שעבר עבירה מלשוב ולעבור עבירה נוספת (ראו: ע"פ 229/78 סעדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(3) 256, 264 (1978)). יחד עם זאת, אם חזר נאשם לסורו ועבר את עבירת התנאי, מורה סעיף 58 לחוק כי בהעדר טעמים חריגים יישא הלה את עונש המאסר המותנה במצטבר לעונש שהוטל בגין העבירה העיקרית.

12. במקרה דנן, שב המערער ובצע עבירת נהיגה בשכרות בעוד שעונש מאסר מותנה תלוי ועומד מעל לראשו. ואולם, חרף מעשה זה ותוצאותיו הטראגיות, פסע בית משפט קמא כברת דרך לקראתו, הקל עמו בכך שמצא טעמים לחרוג מהכלל האמור, והורה כי הלה ירצה רק חלק מעונש המאסר על תנאי שהופעל במצטבר לעונש המאסר בן 24 חודשים שהוטל עליו.

13. בנסיבות אלה, בהן פעל בית משפט קמא כמצוות המחוקק ובהתאם לשיקול הדעת המוקנה לו, לא מצאנו כי נפלה טעות כלשהי בקביעתו זו של בית משפט קמא המצדיקה את התערבותנו.

14. אשר על כן, הערעור נדחה בזאת.

ניתן היום, כ"ג טבת, תשע"ח (10.1.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט